

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๑ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๔๗

กิเลสสิ้นซากไม่มีอะไรขวางใจ

ก่อนจึงหัน

วันนี้พระมาฉัน ๓๑ เณร ๒ อยู่ข้างในเยอะท่านไม่ฉัน ท่านไม่ออกมา นี่ละการจะทำตัวให้เป็นคนดีต้องอดต้องทน ทุกข์ก็ต้องทน อย่างพระในวัดนี้ไม่เคยฉันจึงหันครบองค์เลย ขาดวันละจำนวนไม่น้อย ๆ วันนี้มาฉัน ๓๓ องค์ ขาดไปมากมาย ๒๐ กว่าองค์อยู่ข้างในท่านไม่ฉัน ไม่ฉันเพราะอะไร การฉันมันเป็นการหนุนธาตุขันธ์ แล้วก็เสริมเข้าไปหนุนกิเลส การประกอบความ پاکเพียรอดีตอดีต สติไม่ค่อยดี ปัญญาไม่ค่อยคล่องตัว ธาตุขันธ์สมบูรณ์แต่จิตใจห่างจากธรรม นี่ท่านฝึกกรรมท่าน

การขบการฉันพอยังอรรถภาพให้เป็นไปวันหนึ่ง ๆ เพื่อมุ่งเข้าสู่ธรรม อาหารการบริโภคเบาบางทางธาตุขันธ์ แต่ธรรมแน่นหนามั่นคงภายในใจ ท่านฝึกท่านพิจารณาพิจารณา ไม่ใช่อะไรมากก็กิน ๆ ก็ฉัน แบบนั้นใช้ไม่ได้ ฉันแบบหมู กินแบบหมู ไม่ได้กินแบบพระฉันแบบพระ ถ้าแบบพระต้องพิจารณา อาหารการขบการฉันสำหรับหล่อเลี้ยงร่างกายนี้เป็นพื้นฐาน แต่ทำลายจิตใจอย่างลึกกลับไม่ค่อยรู้ไม่ค่อยพิจารณา อาหารมีมาก ๆ ส่งเสริมกิเลสราคะตัณหามากขึ้น การแก้ก็ยาก การพิจารณาอะไรไม่สะดวก ท่านจึงต้องฝึกต้องฝึกอย่างนี้ อยากให้เป็นคนดี

ไม่ใช่ว่าอยู่ ๆ ก็ดีขึ้นมา ๆ ดีตั้งแต่ชื่อแต่เสียงฟากจรวดดาวเทียม ชื่อหยดย้อย มองดูคนอยู่ใต้กันกรกใช้ไม่ได้ ขอให้พิศตัวให้ดี ฝึกตัวให้ดี ทำตัวให้ดี นี่ละพื้นฐานสำคัญของความสุขความสงบเย็นใจอยู่ที่นี้ ไม่ใช่อยู่ที่ชื่อที่เสียง ใครมาก็หยดย้อย ตั้งชื่อตั้งนาม โถ ไม่ใช่เล่น บางวัดนี้อาจารย์องค์หลัง ๆ โหย จะตายละ เขาไปขอให้ตั้งชื่อตั้งนาม คนนั้นเกิดวันนั้น คนนี้เกิดวันนี้ จะตั้งชื่อยังไง ให้พระท่านตั้งชื่อให้ พระผู้ใหญ่เท่าไรเลยจะตายกับตั้งชื่อ มันดีอะไรกับชื่อนั้นนะ ตั้งไว้พอให้รู้จักกัน คนนั้นชื่อนั้น คนนี้ชื่อนี้เท่านั้นเอง หลักใหญ่อยู่กับการปฏิบัติตัวนะ ให้พากันสนใจภาคปฏิบัติตัว

โลกไม่ค่อยสนใจกับการปฏิบัติตัวให้เป็นคนดี แต่ชื่อนั้นชอบมาก ให้ดีทั้งหมด เลิศเลอไปหมดด้วยชื่อด้วยนาม ไม่เกิดประโยชน์นะ อันนี้ขัดกับความจริงคือธรรมของพระพุทธเจ้า การฝึกตนให้เป็นคนดีนี่เป็นสำคัญ ชื่อนามเราตั้งไว้อย่างนั้นแหละ ชื่ออะไรจะเป็นอะไร ขอให้เป็นคนดี ๆ อยู่ตรงนี้ละ

พระก็ให้ตั้งใจประพฤติปฏิบัติ เคยพูดเสมอสติเป็นสำคัญมาก แล้วยิ่งเน้นหนักๆ เพราะเคยดำเนินมาอย่างนี้ ได้ผลยังไงๆ ก็เทศน์ให้ฟัง สอนตลอดมาอย่างนี้ละ นี่จวนจะตายก็ยิ่งเน้นหนักๆ จุดสำคัญๆ ของการประกอบความ پاکเพียร ได้เน้นหนักให้ทราบโดยทั่วกัน ไม่อย่างนั้นจะมีแต่เดินจงกรม นั่งสมาธิภาวนา ไม่คิดอ่านไตร่ตรองอะไรเลยไม่เกิดประโยชน์นะ ผลไม่ได้เท่าที่ควร อย่างน้อยผลไม่ได้เท่าที่ควร นอกจากนั้นก็ไม่เกิดประโยชน์อะไร ให้มีสติเป็นสำคัญ ถ้ามีสติดีแล้ว นั่งก็เป็นความเพียร ยืนเป็นความเพียร เดินเป็นความเพียร นอนก็เป็นความเพียรในขณะที่ไม่หลับ

สติเป็นสำคัญมากนะ งานการภายนอกภายใน ถ้าสติจับอยู่ในนั้นๆ แล้วจะเรียบร้อยสวยงามทุกอย่าง ถ้าขาดสติเสียอย่างเดียวเลอะๆ เทอะๆ ไปหมด แม้แต่เขียนหนังสือก็เขียนแล้วลบ ลบแล้วเขียน เพราะสติไม่อยู่กับปากกา มันอยู่กับโน่น ยุ่งโน่นยุ่งนี่ เขียนไปๆ ชิดไป เดียวก็มาลบมาเขียนใหม่ นี่สติออกจากงานแล้ว งานไม่เป็นชิ้นเป็นอันนะ ยิ่งงานพระงานฆาติกเลสซึ่งเป็นงานสำคัญมาก ให้ตั้งอกตั้งใจด้วยกันทุกองค์ๆ พระที่มาจากที่นี้มาจากทิศจากแดนไหนประเทศไทย ไม่รู้จักประเทศมาอยู่ที่นี่ แล้วในประเทศไทยเรานี้ก็อีกแหละ ก็จังหวัดๆ เต็มอยู่ในนี้ ก็มาเพื่อมุงอรรถมุงธรรม จึงขอให้ตั้งอกตั้งใจ

ต้องปฏิบัติจริงๆ ให้มีสติสดตั้ง ทำอะไรให้สนใจ ทุกอย่างทำด้วยความสนใจ เรียกว่ามีสติติดแนบๆ ข้อวัตรปฏิบัติให้สวยงามทุกอย่าง เรียบร้อยทุกอย่าง ด้วยความมีสติ ถ้าไม่มีสติเลอะๆ เทอะๆ สักแต่ว่าทำๆ ไม่เกิดประโยชน์อะไร เอาละพูดเพียงเท่านี้ จะให้พร

หลังจั้งหัน

ผู้แทนสถานีวิทยุชุมชน ตั้งแต่วันที่ ๔ ธันวาคม มีการประชุมสถานีวิทยุชุมชน ๗๕ สถานี ที่โรงแรมศิริแกรนด์ จึงกราบขออนุญาตนำเทปธรรมะของหลวงตาไปเปิดตามสถานีวิทยุทั่วภาคอีสานครับ เมื่อวานนี้ก็มีการประชุมผู้บริหารสถานีทั่วภาคอีสานเหมือนกันที่มหาวิทยาลัยขอนแก่น ได้ปรึกษากันในการต่อสู้กับกรมประชาสัมพันธ์ที่จะมายึดเป็นของรัฐบาล พวกเรามีอยู่ประมาณเกือบร้อยสถานี เป็นสมาพันธ์ (หลวงตา กรมประชาสัมพันธ์ เขาทำไมถึงจะมาสูบเอาของเรา) คือใครที่ตั้งสถานีวิทยุ จะต้องโอนเสาวิทยุกับเครื่องส่งไปเป็นสมบัติของกรมประชาสัมพันธ์ และต้องเสียค่าธรรมเนียมปีละ ห้าพันบาท ค่าสมัครก็ ๑ พันบาทต่อปี และบังคับให้ตั้งเสาสูงแค่ ๓๐ เมตร เครื่องส่ง ๓๐ วัตต์ มันก็จะส่งไปได้แค่รัศมี ๕-๖ กิโลเมตร ถือว่าเป็นการจำกัดสิทธิส่วนบุคคลครับ ก็เลยมีการรวมกันว่ามันไม่ถูกต้อง มีการพูดคุยกันและหาแนวทางการต่อสู้ที่มหาวิทยาลัยขอนแก่น เพื่อนำเสนอ

รัฐสภาต่อไปครับ ภาคอีสานได้นำร่องแล้ว วันนี้ไปจัดที่โคราช อีสานตอนล่าง อีสานตอนบนเสร็จเมื่อวานนี้ครับ

หลวงตา กรมประชาสัมพันธ์ทำอย่างนั้นเขามีเหตุผลอย่างไรบ้าง
 ผู้แทนฯ คงจะบีบไว้ละครับ ท่านรองฯ วิษณุ เครืองาม ออกข้อปฏิบัตินี้ครับ
 หลวงตา นี่ถามหาเหตุผลว่าใครเป็นตัวเสนียดจัญไร เอาให้เต็มเหนี่ยวเราจะช่วย
 ผู้บริหารงานฯหญิง พวกเราตั้งใจจะเอาธรรมชาติของหลวงตาไปเผยแพร่ทุกสถานี
 เขตอีสานค่ะ

ผู้แทนฯ สถานีที่บอกความประสงค์ว่ามีสถานีวิทยุขอนแก่น หนองบัวลำภู(มีสี่ห้าสถานี) อำนาจเจริญ อุบล มุกดาหาร กาฬสินธุ์ น้ำโสม อุดร จังหาร จ.ร้อยเอ็ด เอรಾವัด จ.เลย อ.สตึก บุรีรัมย์ บ้านผือ อุดร บ้านโนนนาทรายณ์ จ.สุรินทร์ บึงคล้า หนองคาย นครพนม สารคาม เกือบทุกจังหวัดภาคอีสานครับผม เดียวนี้นำเทปเทศน์ของหลวงตาไป ออกอากาศอยู่ครับ ช่วงตี ๕ ไปถึง ๘ โมงเช้า แล้วแต่สถานีไหนจะมีความพร้อมเวลาไหน อนาคตต่อไปจะเชื่อมสัญญาณจากบ้านตาด หลวงตาเทศน์สด ทางสถานีต่างๆ จะเชื่อมสัญญาณออกพร้อมกันทั่วประเทศเลยครับ ลำดับแรกจะเอาภาคอีสานก่อน และต่อไปก็ให้ทั่วประเทศ

หลวงตา ภาคไหนก็ตาม ตามแต่อัธยาศัยของภาคนั้นๆ สำหรับเราเปิดตลอดเวลา เราช่วยโลกเข้าใจไหม เราไม่ได้ช่วยแต่ที่นั่นที่นี้ เราช่วยโลกกว้างขวางเท่าไรเพื่อประโยชน์ แล้วเราพอใจทั้งนั้น ที่จะมาเกิดฆวางอรรถธรรมนี้ เรียกว่าเทวทัตเท่านั้น ใหญ่ก็ใหญ่เทวทัต พวกนี้พวกทำลายชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ จึงต้องคอยฟังอยู่เสมอ นะ ก็โดนบั้งเข้าจนได้ กรมประชาสัมพันธ์มันมาจากไหน เพราะตัวเสนียดจัญไรมันคอยจ้องอยู่ที่นี่ ตัวมหาภัยตัวสำคัญ

เรื่องศาสนาไปเป็นเครื่องกีดขวางโลกไม่เคยมี มีแต่กิเลสกีดขวาง มีเท่าไรมันกีดขวางไปตลอดกิเลสนะ เราเห็นด้วยเลยไม่ว่าอะไร อะไรมหาขวางทางจับฟาดเข้าป่านุ่น ฟาดเข้าป่า ป่าเข้าป่า เราจะทำประโยชน์ด้วยธรรม ธรรมกีดขวางอะไรใครไม่มี มีแต่โล่งไปเลย มีแต่กิเลสเท่านั้นกีดขวาง มีมากมีน้อยเป็นก้างขวางคอๆ ตัดหนามกั้นทางจุกทางไว้ไม่ให้ธรรมเดินสะดวก กิเลสมันรอบด้านนี่ว่าไง

ธรรมะที่เราแสดงนี้ เรียกว่าแสดงทุกชั้นของธรรมเลย ถึงที่สุดเลย พูดตรงๆ อย่างนี้แหละ ฟังได้ทุกชั้นทุกตอนเลย ตั้งแต่พื้นๆ ไปเลย สอนเด็กนักเรียนขึ้นไปเรื่อยจนกระทั่งถึงสูงสุดวิมุตติพระนิพพาน จะออกเราก็ยินดี เพราะเรายินดีช่วยโลกด้วยความ

เมตตา เราไม่ได้เอาอะไร เราไม่หวังอะไรทั้งนั้น ที่พูดเหล่านี้เราไม่มีที่จะหวังนั่นหวังนี้กับอะไร มีแต่ให้ทั้งนั้นเรา ไม่มีคำว่ายึด ยึดก็ยึดธรรมเป็นหลัก ก็มีอยู่เป็นหลักอยู่แล้ว แน่จะว่าไง แล้วมีอะไรอีก

ผู้แทนฯ ขอพรไปต่อสู้อให้ชนะครับ

หลวงตา จงสำเร็จ แต่ให้ทำเสียก่อนอะอะก็จะเอาให้สำเร็จที่เดียวไม่ได้นะ

พี่น้องทั้งหลายให้พากันสนใจในธรรมนะ บ้านเมืองเราจะชุ่มเย็น นับตั้งแต่ตัวของตัวก็ร่มเย็นในใจของตัว ครอบครัวเหี้ยเรือนหมุ่บ้าน สังคม ตลอดทั่วประเทศเขตแดน ธรรมะไปที่ไหนเย็นไปทั้งนั้นไม่มีร้อน ถ้ากิเลสไปไหนขวางไปเลยๆ

ผู้กำกับ ยอดผู้ปฏิบัติธรรมวัดป่าบ้านตาด ผู้หญิง ๑๑๙ คน ผู้ชาย ๗ คน

หลวงตา ให้ปฏิบัตินะปฏิบัติธรรม ธรรมอยู่กับทุกคน พระพุทธเจ้านิพพานแล้ว เป็นเรื่องของพระองค์ไป ธรรมอยู่กับโลก ผู้ปฏิบัติได้ผลเต็มเม็ดเต็มหน่วยตามกำลังของตัวเองด้วยกันทุกคนนั่นแหละ เราออกจากนี้ไปกรุงเทพก็ไปทำประโยชน์ทั้งนั้นแหละ นั่นก็ยิ่งกว้างขวาง เทศน์ทุกวัน ออกทั่วประเทศไทยแล้วก็ออกอินเทอร์เน็ตทั่วโลกไปเลยทุกแห่งๆ อย่างพูดอย่างนี้ก็ออกแล้ว ออกตลอดไปเลย

เราอยากเห็นพี่น้องชาวไทยเราหันหน้าเข้าสู่ธรรม นี่พูดจริงๆ นะมันจำอยู่ตลอดครอบครัวโลกธาตุนี้ พูดเสียให้มันชัดเจน เอาความจริงมาพูด เราไม่ได้เอาเรื่องหลอกหลวงต้มตุ๋นมาพูดนะ เราสอนธรรมด้วยความสว่างกระจ่างแจ้ง สอนโลกที่เต็มไปด้วยกองทุกข์ ด้วยความไม่มีทุกข์ในหัวใจของเรา ไม่มีเราบอกจริงๆ ตั้งแต่กิเลสพังลงจากใจเท่านั้น ตั้งแต่บัดนั้นมาเราไม่เคยเห็นกิเลสเท่าเม็ดหินเม็ดทรายเข้ามาแทรกในจิตใจให้ได้ เอ๊ะ ภูนิกว่ามีงหมดทั้งโคตรทั้งแซ่ตายหมดแล้ว แล้วหลานเหลนมาจากไหนอีก ยังไม่เคยได้ถามมันนะ ตั้งแต่วันนั้นแล้ว ทุกข์จึงไม่มีเลย หมดโดยสิ้นเชิง

กิเลสเป็นผู้สร้างทุกข์ มีมากมีน้อยเป็นเสี้ยนเป็นหนาม ใหญ่กว่านั้นก็เป็นหอกเป็นหลาวที่คมแทง กิเลสเป็นภัยมากทีเดียว จนกระทั่งหมดเสียโดยสิ้นเชิงแล้ว ทุกข์ก็หมดโดยสิ้นเชิงในหัวใจ ไม่มีเหลือเลย นี่สอนโลกด้วยไม่มีอะไรบงกชพร่องแล้ว เราพูดทุกอย่าง สอนโลกด้วยความพอ เราไม่ได้สอนโลกด้วยความทุกข์ของเรา เราเต็มเหนี่ยวแล้ว สอนโลกที่กองทุกข์เต็มไปหมดในโลกอันนี้ เราสอนโลกที่เต็มไปด้วยกองทุกข์ด้วยความไม่มีทุกข์ในใจของเรา เราสอนด้วยความเปิดเผยตามความสัตย์ความจริง ธรรมไม่มีโกหก พูดอย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วย

เรายังจะตายแล้วจึงเปิดออกเรื่อย ๆ อย่างนี้ละธรรมะ มาแรงแทน ๆ ออกรับกันทันที ๆ พุดให้มันตรงอย่างนี้เลย นอกจากไม่มีก็เหมือนไม่มี ธรรมก็เหมือนไม่มี ธรรมเป็นธรรมอยู่อย่างนั้น เพราะฉะนั้นขอให้พี่น้องทั้งหลายได้นำธรรมนี้ไปปฏิบัติตน ฟืนเอานะฟืนกิเลส กิเลสนั้นละเป็นขวากเป็นหนามกั้นทางธรรมไม่ให้ดำเนิน จะทำความดีความงามนี้มันจะมาแล้วนะ มันมาก็ดมาขวางทันที ๆ ดูหัวใจเราอย่าไปดูที่อื่น ถ้าเรื่องอื่น ๆ คิดทั้งวันทั้งคืนคิดได้ตลอดเวลา เพลินเป็นบ้าไปเลย แต่คิดเรื่องอรรถเรื่องธรรมนี้มันก็ดมันขวางทันที กิเลสเข้ามาก็ดมาขวาง เอาให้มันโล่งไปหมด ที่นี้เวลากิเลสหมดแล้วเราจะคิดเรื่องอะไร ๆ ไม่มีอะไรมาขวางเลย โล่งไปหมด นั่นจึงว่าขวางเพราะกิเลสเท่านั้น อย่างอื่นไม่มีขวาง มีแต่กิเลสมันขวางตลอด พอกิเลสสิ้นซากไปแล้วไม่มีอะไรขวางใจ โล่งไปหมด

สุญญโต โลภ อเวกขสุสุ โลกนี้ว่างไปหมดเลย ต้นไม้ภูเขาไม้เป็นสภาพของเขา จิตใจมันว่างไปหมด ไม่มีอะไรมาเกี่ยวมาเกาะแหวะ นั่นละธรรมพระพุทธเจ้าเลิศเลอ ไม่มีอะไรจะเทียบแล้ว ให้พากันตั้งอกตั้งใจ การอบรมจิตใจดูตัวมหาเหตุ คือใจนี้ตัวสร้างเหตุ สร้างความคิดความปรุงความนึกทุกอย่าง ๆ ออกจากใจ สร้างตลอด เรียกว่ามหาเหตุ สร้างแต่ความทุกข์ความทรมานให้เจ้าของ พอตื่นขึ้นมามันคิดแล้ว ๆ ดับไม่ลง ต้องดับกันเวลาหลับนอน ตื่นขึ้นมาเครื่องมันเดินแล้ว เครื่องกิเลสเดิน เป็นอย่างนั้นตลอด นี่คือกิเลสทำงานบนหัวใจสัตว์

ที่นี้เวลากิเลสสิ้นซากไปแล้ว อยู่ที่ไหนก็เป็นธรรมตลอด ไม่มีอะไรกังวลใจเลย ไม่ว่ายืนว่าเดินว่านั่งว่านอนว่าหลับว่าตื่น ตายเป็นไม่มี ความหมายทั้งนั้น ธรรมชาตินั้นไม่มีคำว่าตาย เป็นอมตธรรม คือธรรมไม่ตาย เต็มอยู่ในหัวใจ ใจกับธรรมเป็นอันเดียวกันแล้วไม่มีคำว่าตาย นี่ละธรรมเป็นอย่างนี้ อยู่ที่ไหนไม่มีคำว่าตายว่าเป็นอะไร ไม่มีในใจ หมดโดยสิ้นเชิง ไม่มีอะไรมาขวางใจ โล่งไปหมด ท่านจึงว่า สุญญโต โลภ สุกจากสมมุติที่เป็นข้าศึก ศัตรูทั้งหลายต่อจิตใจมานานแสนนาน พอธรรมชะล้างเสร็จลงไปเรียบร้อยแล้วเรียกว่าว่างไปหมดเลย ไม่มีอะไรขวางใจ จิตใจนี้ว่างตลอด ไม่ว่าหลับตื่นลืมตาอริยาบถใดว่างตลอดเลย นั่นละจิตถ้าได้ชำระให้เต็มเหนี่ยวแล้วเป็นอย่างนั้น สมเหตุสมผล

เวลาทำก็แทบเป็นแทบตาย ควรตายก็ตาย เอ้า ตาย ไม่มีคำว่าถอย ผลก็เกิดขึ้นมา ๆ เวลาได้แล้วก็สมมักสมหมาย พิจารณาย้อนหลังถึงปฏิบัติทาการดำเนินมา กับผลที่ได้รับเป็นยังไง เข้ากันได้สนิทปั๊บเลย ถ้าเหตุอ่อนผลก็อ่อน เหตุหนักผลก็หนัก หนักเข้าโดยลำดับ หนักหลายครั้งหลายหนเพิ่มเข้าไปก็พอ เมื่อพอแล้วก็ไม่ต้องยุ่งอีก ต่อไปไม่ยุ่ง

แหละ ไม่มี จิตไม่มียุ่งกับอะไร สั้นเสร็จแล้วเรื่องความยุ่งในสมมุติทั้งปวงไม่มีภายในใจหมดโดยสิ้นเชิง เพราะการสร้างความคิด ให้พยายามอดสำหรับกันทุกคน ๆ

เวลาจะหลับจะนอนอย่าลืมพุทโธ ให้ได้ภาวนาบ้าง อย่างน้อยได้ ๕ นาทีก็ยังดี นั่งภาวนาพุทโธ พุทโธ ๆ ติดกับใจแล้ว สติติดกับใจไว้ อย่างน้อยให้ได้ ๕ นาที เอาอย่างนี้ก่อนนะ บังคับเสียก่อนให้ได้ ๕ นาที ให้ได้ ๕ นาทีเสียก่อน เหมือนอย่างนายกาละ ลูกอนาถ บิณฑิกเศรษฐี พ่อสำเร็จเป็นพระโสดา ลูกไม่เอาไหนเลย ชวนไปวัดก็ไม่ยอมไป ต้องจ้างไปวัด นายกาละจะไปฟังเทศน์พระพุทเจ้า ก็ขอให้เข้าไปอยู่ในขอบเขตที่พระพุทเจ้าแสดงธรรมก็พอใจ จะไปนั่งไปนอนอะไรก็แล้วแต่ จ้างทุกวันนะ จ้างลูกชาย ให้ค่าจ้างทุกวัน ไม่ได้ค่าจ้างไม่ไป ต้องได้จ้างไปทุกวัน ๆ

ไปหลายวันหลายคืนเข้าไป ๆ ฟังเทศน์พระพุทเจ้า ค่อยได้ยินชัดเข้า ๆ ก็เกิดผลขึ้นมาในใจ ทีนี้เลยตั้งใจฟัง พอตั้งใจฟังแล้วจิตก็ถึงอรรถถึงธรรมเข้าไป วันนั้นเกิดความแปลกประหลาดอัศจรรย์ในตัวเอง พอกลับไปบ้านแล้ว คือธรรมตากลับไปบ้านต้องไปเอาค่าจ้างจากพ่อเสียก่อน วันนั้นกลับไปแล้ว เกล่เกล่หนีไปเลยไม่เข้าไปพบพ่อ พ่อเลยว้าวไห้จะมาเอารางวัลทำไมยังไม่เห็นมา อยู่ อายุพ่อจะตาย เท่าที่เป็นมาแล้วอายุเหลือเกินต่อไปนี้ไม่เอาอีกแล้ว เรื่องวัดเรื่องวาไม่ต้องบอกแหละ พ่อไม่ต้องเป็นกังวลแต่ต่อไป นั้นเห็นไหมละ พ่อธรรมเข้าสู่ใจเท่านั้นเปิดหมดเลย จะไปเอารางวัลกับพ่อก็หลบหลีก พ่อเอารางวัลไปให้ไม่ยอมเอา ตั้งแต่เอามาแล้วก็อายพ่อแล้ว ว่างั้นนะ

นั้นเห็นไหมละ ทีแรกก็เป็นอย่างนั้นก่อน พ่อได้จ้างไปวัด สุดท้ายก็เลยอายพ่อ นี่เราให้ภาวนาวันละ ๕ นาที เหมือนกับเอาค่าจ้างให้วันละ ๕ นาที จ้างเสียก่อน ครั้นเวลาทำไป ๆ มันไปสัมผัสธรรมเข้า พอสัมผัสธรรมเข้า ๆ มันดูดดื่มเข้า ทีนี้ ๕ นาทีไม่ต้องว่า ๑๐ นาที ๒๐ นาทีเข้าไป ฟาดเสียจน ... นั้นเห็นไหมละ มันไม่ได้ว่านาทีนั้นนาทีนี้ พ่อเห็นผลแล้วมันดูดดื่มของมันไปเอง การทำต้องเป็นอย่างนั้นก่อนที่แรก ฤๅโลกันไป พ่อได้ผลแล้วทีนี้ ๕ นาทีหรือเท่าไรไม่คำนึงเลย นั่งเอาเสียจนกิเลสแตกกระจายออกจากใจ พวกกันจำเอานะ ทีแรกเอา ๕ นาทีเสียก่อน เอารางวัล วันละ ๕ นาทีเสียก่อน เวลามันได้แปลก ๆ ต่าง ๆ แล้วมันเลย ๕ นาทีละทีนี้ มันเป็นไปเองของมัน หมุนเรื่อยไปเลย

เอาระยะ ๕ นาทีก่อนนะ เอานายกาละมาเป็นตัวอย่างก่อน คนละ ๕ นาที ๆ ก่อนภาวนาพุทโธ ๆ หรือธัมโม สังโฆ บทใดก็ตาม ธรรมที่เราอุทจกริต นำมาแล้วให้สติจับไว้ นั้นไม่ให้คิดไปไหน ในระยะ ๕ นาทีให้คิดอยู่กับคำบริกรรมอย่างเดียวกับสติติดอยู่นั้น ใน ๕ นาทีบังคับไว้ ให้รางวัล ๕ นาที ครั้นต่อไปเมื่อสติมันติดเข้าไป ๆ ทีนี้มันจะปรากฏขึ้นมา

ธรรมอยู่ในใจยังเปิดไม่ได้ เปิดหลายครั้งหลายหน ก็ค่อยแยมขึ้นมาๆ ที่นี้ก็แปลกแล้วนะ ธรรมเปิดแล้วที่นี้เอาละไม่ต้องว่า ไอ้เรื่อง ๕ นาทีนาแท หมุนตัวเลย เป็นอย่างนั้นนะ จำเอา วันนี้ให้รางวัล ๕ นาทีก่อน ต่อไปมันจะค่อยซบไปเอง มีเท่านั้นละ

วันนี้ฉันเสร็จแล้วก็จะออกเดินทางไปกรุงเทพฯ ไปกรุงเทพฯ ก็ไม่ได้เบานะ คราวนี้ยิ่งจะหนักอยู่ ประเพณีของชาติไทยเรานี้จะพืดกันเต็มเหนี่ยวเลย เรียกว่าหลวงตาขึ้นเวทีแล้ว เวทีประเพณีแห่งชาติไทยของเรา พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงตั้งสมเด็จพระสังฆราชเข้าใจใหม่ มันมาแย่งเอาไปเดี๋ยวนี้ ทางนี้ขอไปตั้งล้านคนๆ แล้วก็ ส.ส. ไทยรักไทยตั้ง ๗๐ คน ขอคืนๆ อันนี้ไม่ว่าไม่ขอ ปิดหมดเลย อย่ามายุ่งว่าอย่างนั้นเลยเชียวนะ เราขึ้นเวทีเอาอย่างนั้นนะ บอกว่าอย่ามายุ่งนะ เดี่ยวนี้ขึ้นเวทีแล้ว เอาให้ขาดสะบั้นไปเลย มีเท่านั้นไม่พูดมากนัก นี่เรียกว่าเราขึ้นเวทีแล้ว หนักๆ สักทีหนึ่งๆ ถ้าอันไหนหนักๆ เราขึ้นปั๊บเลยละ

รจนะไปสักกี่คันนี้ไม่รู้ละ มันแห่ไปพวกนี้ โอ้ มันขัดกับนิสัยเรามาก เราทนแสนทนนะ นิสัยเราจะไปไหนติดปิ้งๆ เลย เราไม่เคยยุ่มยามๆ นะ ยิ่งออกกรรมฐานแล้วไปองค์เดียวชั๊นัวเลย จนพ่อแม่ครูอาจารย์ เอ้อๆ ขึ้นทันทีนะ กับเรา ก็บองค์อื่นไม่นะ ก็บองค์อื่นจะไป ๒ องค์ ไปทำไม เนอะ ไปองค์เดียว ถ้ายังไม่แน่ใจ ดูคนนั้นยังไม่ได้หลักจิตหลักใจหรืออะไรเหล่านี้ ท่านดู แต่กับเรานี้ไม่ใช่ยอนะ พอว่าจะไปที่ไหน คราวนี้คิดว่าจะไปทางนั้นเออ ดีนะ เพราะท่านไปหมดแล้ว แล้วจะไปก็องค์ละ ไปองค์เดียว เอ้อ ขึ้นทันทีเลย ท่านมหาไปองค์เดียวนะ ชั๊นัวเลย ใครอย่าไปยุ่งท่านนะ เอาแล้วนะ พระนั่งอยู่ตามนั้น ท่านมหาไปองค์เดียว ใครอย่าไปยุ่งท่านนะ ก็ร่มโพธิ์ใหญ่อยู่นั้นใครจะไปยุ่ง

เราไม่เคยสนใจว่าใครจะยุ่งกับเรา แต่เวลาพ่อแม่ครูจารย์มรณภาพ พรีบเลยเที่ยวนะ ไม่ทราบว่าเขาจ้องมองเราอยู่แต่เมื่อไร พระนั่นนะ ไปไหนรุมหน้ารุมหลัง กลางคืนขโมยหนีว่าจะลุกก็ลุกไม่ค่อยขึ้น หมู่เพื่อนรุม มันรำคาญ ความเพียรของเรามันอยู่กับใครไม่ได้ว่ายังไง หมู่เพื่อนรุมไปด้วยจะทำยังไง พอหมู่เพื่อนไปอยู่ด้วย จำเป็นก็ เอา อยู่ไปก่อน กลางคืนก็มี กลางวันก็มี เราขโมยหนี พอเตรียมของ เตรียมบาตรเรียบร้อยแล้ว จะออกแล้วนะนั่น แล้วเดินฉากโน้นฉากนี้ไป ไปดูลาดเลา บางองค์เดินจงกรม บางองค์นั่งสมาธิภาวนา ไม่มีใครรู้เรา ไม่มีใครสนใจกับเรา มากี่เตรียมของขึ้นบาตรออกทางนี้ ทางไม่มีคน ขโมยเงียบไปเลย กลางวันก็เหมือนกัน ดู ถ้าไม่มีคนแล้วบ้อออกทางนี้เลย ไปอย่างนั้น

แล้วอันนี้เวลาไปที่ไหนมันยั่วเยี้ยๆ มันเข้ากันได้ไหมละ เราเป็นอย่างนั้นตลอดตลอดเลย ไปภาวนามีแต่องค์เดียวชั๊นัวๆ เลย นี่ไปที่ไหนยังไม่ได้ออกไปตีเกราะประชุม นี่

หลวงตาบัวจะไปกรุงเทพฯ บ้านตาดเราทั้งหมด เมืองอุดรฯ ทั้งหมดนี้ ยังเหลืออยู่ที่ใดให้
รับบอกกัน ท่านจะไปเดี๋ยวนี้แล้วเตรียมให้ทัน ให้ได้บอกกันอย่างนี้นะ โอ้ มันยังงัยกัน
พวกนี้

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz